गुणनामक्रियाद्वपैर्विभाव्यन्ते ययात्रयं ॥ ४१॥ सूर्या प्राः खं मरुद्देवः सोमः संध्याकृनी दिशः। कं कुः कालो धर्म इति खोते दैक्यस्य साद्विणः ॥ ४५॥ रतिरधर्मा विज्ञातः स्थानं दण्डस्य युज्यते । सर्वे क्रमानुरोधेन द्एउमर्रुनि कारिणः ॥ ४३॥ संभवति हि भद्राणि विपरीतानि चानघाः। कारिणां गुणसङ्गो अस्ति देक्वान् न क्यकर्मकृत् ॥ ४४ ॥ येन यावान् यथाधर्मी धर्मी वेक् समीक्तिः। स र्व तत्फलं भुङ्के तथा तावद्मुत्र वै ॥ ४५॥ ययेक् देवप्रवरास्त्रीविध्यमुपलभ्यते। भूतेषु गुणवैचित्र्यात् तथान्यत्रानुमीयते ॥ ४६॥ वर्तमानो जन्ययोः कालो गुणाभिज्ञापको यथा। व्वं जन्मान्ययोरेतद्यमीधर्मनिद्र्शनं ॥ ४०॥ मनसैव पुरे देवः पूर्वरूपं विपश्यति । **अनुमीमांसते प्र्वं मनसा भगवानतः ॥ ४६॥** ययाज्ञस्तमसा युक्त उपास्ते व्यक्तमेव हि । न वेद पूर्वमपरं नष्टजन्मस्मृतिस्तथा ॥ ४१ ॥ पञ्चभिः कुरुते स्वार्थान् पञ्च वेदाय पञ्चभिः। एकस्तु षोउशेन त्रीन् स्वयं सप्तदशो पश्चते ॥५०॥ तदेतत् षोउशकलं लिङ्गं शक्तित्रयं महत्। धत्ते जनुसंसृतिं पुंसि कुर्वशोकभयार्त्तिद् ।। ५१।। देक्यज्ञो जितपदुर्गी नेक्ट्न् कर्माणि कार्यते।